

Maria Gajdzińska, Alicja Podemska

**DZIAŁALNOŚĆ KOŁA
PRZYJACIÓŁ BIBLIOTEKI
PRZY WOJEWÓDZKIEJ I MIEJSKIEJ BIBLIOTECE
W KIELCACH**

KIELCE 1969. ROK

Maria Gajdzińska, Alicja Podemska

**DZIAŁALNOŚĆ KOŁA
PRZYJACIÓŁ BIBLIOTEKI
PRZY WOJEWÓDZKIEJ I MIEJSKIEJ BIBLIOTECIE
W KIELCACH**

K I E L C E 1 9 6 9 R O K

Wydano staraniem Koła Przyjaciół Biblioteki
w Kielcach

027

Bohd

Gaj
Dre

72 Wyd. WBP

4096 WZG Kielce 200. N-3-2051

Tow.
Bibl.
Publ.

Sześćdziesiąt lat mija od chwili, gdy staraniem grupy
światłych i postępowych osób, powstała w Kielcach
pierwsza biblioteka publiczna, założona przez Towarzystwo
Przyjaciół i Biblioteki. Starania o lokalizację tego Towa-
rzystwa poprzedziły liczne strajki szkolne, biblioteka
publiczna wyrosła bowiem z bibliotek, założonych jeszcze
przed 1905 r. przez Kółka tajnego nauczania języka pol-
skiego, prowadzone przez uczennice i uczniów szkół kie-
leckich. W roku 1905 w gimnazjum męskim i żeńskim w Kiel-
cach młodzież wręczyła dyrektorom petycję o wprowadzenie
wykładów w języku polskim /zamiast jak dotychczas w ję-
zyku rosyjskim/ oraz o profesorów Polaków. Po wręczeniu
petycji uczniowie Polacy opuścili szkoły.

Tajne biblioteki uczniowskie musiały ulec likwidacji.
W 1906r. postanowiono założyć Czytelnię Naukową. Założy-
cielami jej byli między innymi: St. Papieski, St. Święcicki,
Inż. Kossuth, Dr. Daszewski, Inż. Welman, Fr. Loeffler, E. Micha-
łowski i inni. Czytelnia ta przejęła książki dawnych bi-
bliotek uczniowskich, a pracowały w niej: Barbara Kossuth
i Róża Rzędowska, zaś później Zofia Janczarowa i jej
brat Władysław Włoskiewicz. Czytelnia Naukowa oficjalnie
wypożyczała książki dozwolone przez cenzurę rosyjską,
a potajemnie propagowała literaturę wówczas nielegalną,
t.j. utwory o treści patriotycznej. Działalność Czytelni
nie mogła nie ująć oku carskich żandarmów, to też czyhali
oni aby ją zdekonspirować. Udałoby się to zapewne, gdyby
nie piękny gest ówczesnego rosyjskiego viceprokuratora
Jodłowskiego, który uprzedził o nocnej rewizji.
Usunięto na czas nielegalną lekturę i w ten sposób
uniknięto nie tylko likwidacji Czytelni, ale także
i licznych aresztowań, jakie w wypadku wykrycia lektur
patriotycznych byłyby niewątpliwie nastąpiły.

Niemniej jednak trudności w prowadzeniu Czytelni naukowej były bardzo wielkie i społeczeństwo musiało wystąpić otwarcie o prawo do polskiej książki. Miejscowi działacze społeczni, wzorując się na funkcjonującej już w Warszawie instytucji pod nazwą : Towarzystwo Przyjaciół Biblioteki w Warszawie , opracowali statut dla takiegoż towarzystwa w Kielcach. Jako członkowie założyciele wystąpili: Jan Daszewski - lekarz, Aleksandra Kossuthowa - żona inżyniera, Józef Stankiewicz - nauczyciel Szkoły Handlowej Męskiej.

Tow. Bibl. Publ.
Po dłuższych pertraktacjach statut Towarzystwa Przyjaciół Biblioteki w Kielcach został zatwierdzony 9 grudnia 1908r., wpisem do rejestru gubernii kieleckiej pod numerem 14. Decyzję podpisał ówczesny gubernator Ozierow. Po zatwierdzeniu statutu Towarzystwo mogło rozwinąć oficjalną działalność.

Utworzony został zarząd Towarzystwa, w skład którego weszli:

Jan Daszewski - przewodniczący
Adolf Welman - zastępca przewodniczącego
Stefan Papiewski - skarbnik
Barbara Kossuth - gospodarz biblioteki
Jadwiga Matkowska - sekretarz
Franciszek Loeffler - członek Zarządu
Emilia Fryczowa - członek Zarządu

Towarzystwo przejęło księgozbiór od Czytelni naukowej i 3 grudnia 1909r. otwarto w Kielcach pierwszą Bibliotekę Publiczną. Biblioteka w dniu otwarcia posiadała zaledwie 1721 tomów księgozbioru, dzięki jednak pomocy społeczeństwa i różnych instytucji księgozbiór ten w 1913r. liczył już 6.352 tomy.

Według statutu za wypożyczenie książki płacono się 25 kopiejek miesięcznie, a ulgowo nawet 10 kopiejek. Warto dodać, że w 1913r. z tej biblioteki korzystało 381 osób, w tym większość, bo aż 270 osób stanowiła młodzież, 30 osób

nauczyciele, pracownicy umysłów i, wolne zawody, handlowcy 66 osób, emerytów było 4-ch, a robotników 11.

Podczas pierwszej wojny światowej działalność biblioteki T.P.B. osłabła, Zarząd był częściowo rozproszony, trudności finansowe wielkie. Mimo to jednak biblioteka pracowała nieprzerwanie a nowy statut został zatwierdzony dopiero w 1931r.

W roku 1939 Biblioteka Towarzystwa Przyjaciół Biblioteki w Kielcach posiadała już księgozbiór liczący 27.500 tomów, oraz ponad 1000 czytelników, co na ówczesne Kielce stanowiło poważną liczbę. Niestety druga wojna światowa, niszcząca nasz Kraj, odbiła się także ujemnie i na losach tej placówki. 25 lutego 1940r. władze niemieckie wydały polecenie zamknięcia Biblioteki, oraz przekazania księgozbioru do dyspozycji władz okupacyjnych. W owym czasie w bibliotece pracowała /już od roku 1913/ bibliotekarka Stanisława Massalska. Imię jej będzie zawsze związane z historią biblioteki kieleckiej. Ona to razem z drugą bibliotekarką panią Zofią Topolską - zamiast wykonać rozkaz niemiecki i odebrać książki od czytelników, w ciągu kilku dni jakie im pozostały dla likwidacji biblioteki - wypożyczyły około 4.000 książek, aby w ten sposób ratować księgozbiór. Książki te później stanowiły bibliotekę wymienną, gdyż pani Massalska nie zaprzestała swej bibliotekarskiej działalności, krążąc pomiędzy czytelnikami i przenosząc tę nielegalną literaturę od jednych do drugich. W czasie ciężkich lat okupacyjnych i terroru, było dla wielu prawdziwą ucieczką od straszliwej rzeczywistości dnia codziennego. Przeszły przez tyle rąk, że zostały niemal dosłownie wyczytane do szczytu. Ale nie tylko tę zasługę ponosi Stanisława Massalska. Broniła w miarę sił i możliwości pozostałego księgozbioru swojej biblioteki, starając się zadbać aby przenoszone z lokalu do lokalu, a wreszcie umieszczone w piwnicy książki, miały warunki zapewniające ich przechowanie. Tak więc, dzięki

jej staraniom i pomocy innych osób, tylko około 9500 tomów zostało zniszczonych, w tej liczbie jednak mieści się już i owe 4.000 książek obiegających wśród czytelników.

Dzięki uratowaniu dużej części księgozbioru, niemal bezpośrednio po zakończeniu działań wojennych w 1945 roku - Towarzystwo Przyjaciół Biblioteki mogło reaktywować swoją działalność. W uzyskanym z trudem lokalu przy ul. Kościuszki rozpoczęto wypożyczanie książek. Jednakże Towarzystwo Przyjaciół Biblioteki napotykało na trudności wręcz nie do przezwyciężenia. Zmienione całkowicie warunki społeczne, spontaniczny rozwój miasta, rozwój szkolnictwa, podniesienie ogólnego poziomu kulturalnego - spowodowały wielkie zainteresowanie książką, a Towarzystwu brakowało funduszy.

W demokratycznym ustroju jaki przyjęło państwo Polskie, tylko władze państwowe mogły udostępnić książkę szerokim masom czytelniczym. W roku 1948 zapadła decyzja upaństwowienia biblioteki. Kierowniczką pozostała nadal Stanisława Massalska i dopiero po jej przejściu na emeryturę w 1951 r. kierownictwo przejęła Alicja Podemska. W roku 1955 biblioteka kielecka została włączona do Wojewódzkiej Biblioteki otrzymując nazwę Wojewódzkiej i Miejskiej Biblioteki Publicznej w Kielcach.

Prowadzenie biblioteki w Kielcach w pierwszych latach powojennych napotykało na wielkie trudności w rozszerzaniu sieci bibliotecznej, jedna biblioteka nie była w stanie zaspokoić potrzeb czytelnicznych społeczeństwa. W 1950 roku wizytator szkolny Adamczyk wystąpił do Prezydium MRN w Kielcach z inicjatywą otwarcia szeregu filii bibliotecznych w różnych częściach rozbudowującego się miasta. Sprawa ta posuwała się powoli, z okresami wielkich załamów jak np. w latach 1957 - 1961, kiedy zlikwidowano kilka filii, mieszczących się w nieodpowiednich lokalach. Starania o rozwój bibliotek i czytelnictwa przybrały na sile. Dyrekcja Wojewódzkiej i Miejskiej Biblioteki w Kielcach, chcąc skoordynować swoje działania z dążeniami czy-

telników , wystąpiła z inicjatywą wspólnego działania. W dniu 11 maja 1957 r. licznie zgromadzeni czytelnicy, reprezentujący wszystkie istniejące wówczas filie biblioteczne, podjęli decyzję o zorganizowaniu Koła Przyjaciół Biblioteki przy Wojewódzkiej i Miejskiej Bibliotece w Kielcach. Koło to miało w pewnym sensie kontynuować tradycje dawnego Towarzystwa Przyjaciół Biblioteki, - program jego działania był oczywiście dostosowany do aktualnych warunków społecznych i politycznych.

Wyłoniono Komitet organizacyjny w składzie: J.Erich, M.Koziołkowska, K.Trelińska, W.Obrzędowicz, J.Stankiewicz, Sokół, Gienc, Lewandowski, Zaparek, Kostoch.

Członkowie założyciele opracowali, podpisali i złożyli do Prezydium M.R.N. w Kielcach statut Koła, który został zatwierdzony dnia 15 października 1957r..

Główne kierunki pracy Koła stanowią:

- 1/ Współpraca z Biblioteką nad upowszechnieniem czytelnictwa,
- 2/ Troska o stały rozwój bibliotek,
- 3/ Organizowanie aktywu czytelniczego,
- 4/ Pomoc w prowadzeniu pracy z czytelnikami,
- 5/ Starania o fundusze na potrzeby biblioteki.

Na zebraniu dnia 25.X.1957r. wybrano jednogłośnie Zarząd Koła Przyjaciół Biblioteki przy Wojewódzkiej i Miejskiej Bibliotece w Kielcach.

W skład pierwszego Zarządu weszli:

Jakub Erlich - prezes, Maria Gajdzińska - z-ca przewodniczącego, Alicja Podemska - sekretarz, Władysław Obrzędowicz - skarbnik, Jolanta Kopytek i Władysław Kostyk jako członkowie.

W skład Komisji Rewizyjnej weszły:

Maria Koziołkowska - przewodnicząca, Zofia Baj i Maria Sledzińska - członkowie.

Członkiem Koła Przyjaciół Biblioteki przy Wojewódzkiej i Miejskiej Bibliotece w Kielcach - może być według statutu każdy czytelnik. Wysokość składki członkowskiej pozostawia się do uznania czytelników, jednakże ustala się symboliczną

złotówkę, jako opłatę miesięczną. Gdyby jednak czytelnik nie miał możliwości opłacania i tak niskiej składki - może nadal być członkiem Koła Przyjaciół gdyż gromadzenie funduszy nie jest zasadniczym celem i zamierzeniem Koła. Składki zebrane od czytelników, członków Koła, zgodnie ze statutem były przeznaczone na zakup książek, szerzenie akcji kulturalno-oświatowej i popieranie innych potrzeb bibliotek. Przy opłacaniu składek członkowskich jest wystawiany kwit, przyczym skarbnik Koła co tydzień odbiera składki zebrane w filiach i p rzekazuje całą sumę na konto Koła Przyjaciół Biblioteki w P.K.O. Składki zbierają bądź członkowie aktywu czytelniczego, bądź ofiarne, jak za-wsze bibliotekarki.

Praca Koła Przyjaciół Biblioteki przyniosła szybko dobre wyniki. W roku 1957 zapisało się w Kielcach do Koła 120 osób, zebrane składki w wysokości 1.681 zł., z czego 528,50 zł. wydano na kupno książek i potrzeby Koła.

Zarząd Koła Przyjaciół Biblioteki podjął niezwłocznie starania, popierające dążenia Dyrekcji Wojewódzkiej i Miejskiej Biblioteki o uzyskanie lokali bibliotecznych oraz lokalu dla biblioteki wojewódzkiej, mieszczącej się wówczas w ciasnym lokalu przy ul. Partyzantów. Ustalono, że należy utworzyć aktyw czytelniczy przy każdej z istniejących filii bibliotecznych, z którego jedna osoba będzie wchodziła w skład Zarządu Koła Przyjaciół Biblioteki.

Lata 1958/59 przyniosły szeroki rozwój działalności Koła Przyjaciół Biblioteki. Liczba członków wzrosła do 1000 osób, składki członkowskie wpływały systematycznie, lecz nie były to duże dochody, gdyż Koło nie zabiegało o gromadzenie funduszy, a dyrekcja Biblioteki prowadziła w tym czasie akcję zbierania cegiełek na budowę Biblioteki Wojewódzkiej. Wiele osób identyfikowało opłacanie składek członkowskich Koła z wydatkiem na zakupno cegiełek, zatem nie chciano stwarzać wrażenia iż wymaga się jakichś opłat na rzecz biblioteki. Zresztą Koło popierało specjalnie plany budowy

biblioteki w Kielcach, a kwoty zebrane ze sprzedaży cegiełek były gromadzone jako oddzielny fundusz na koncie Koła Przyjaciół. Po zamknięciu sprzedaży cegiełek, kwotę w wysokości 120.000 złotych przekazano na konto Wydziału Kultury WRN zgodnie z poleceniem władz, gdyż cegiełki rozprowadzono na cele województwa.

Zebrane składki wydano głównie za zakup książek, opłatę spotkań autorskich, koszty odczytów naukowych i literackich oraz niewielkie nagrody rzeczowe dla uczestników organizowanych w filiach Zgaduj-Zgaduli na tematy literackie. Prócz tego pokryto koszty wydrukowania legitymacji członkowskich oraz drobne wydatki Koła.

W 1958 r. zaprowadzono w filiach bibliotecznych zeszyty zawierające listę członków Koła w danej filii oraz zestawienie książek kupionych z funduszy zebranych przez Koło. Organizowano liczne zebrania poświęcone dyskusjom na temat interesujących książek.

W roku 1959 nastąpiły zmiany w Zarządzie Koła Przyjaciół Biblioteki. Mianowicie zrezygnowały z współpracy Jolanta Kopytko, Maria Sledzińska i Zofia Baj. Ustąpił także dotychczasowy przewodniczący Koła Jakub Erlich. Przewodniczącą Zarządu wybrano dotychczasową wiceprzewodniczącą Marię Gajdzińską, Ciesłową Henrykę na wiceprzewodniczącą, sekretarz - Podemska Alicja, skarbnik Władysław Obrzędowicz członkowie Koła: Kazimierz Cichoń, Michał Kostyk, Jadwiga Spyrowa, Regina Mariańska, Kosiba Józef, Orłowska Wanda, Krygler Edmund.

Komisja Rewizyjna: Janusz Topolski - przewodniczący, Maria Koziołkowska - członek, Latałko Seweryna - członek. Honorowymi członkami Zarządu były Barbara Kossuth - dawna działaczka Towarzystwa Przyjaciół Biblioteki i Stanisława Massalska - zasłużona bibliotekarka emerytka.

Celem aktywizacji czytelnictwa w latach 1959/62 zorganizowano lub pomagano kierownictwu bibliotek zorganizować 29 odczytów naukowych, kilka Zgaduj-Zgaduli literackich

w filiach fundując drobne nagrody, oraz wielką OLIMPIADĘ CZYTELNICZĄ dotyczącą pisarzy kielecczyzny. W Olimpiadzie tej wzięło udział kilkadziesiąt osób. Eliminacje odbywały się w trzech etapach. Dwa pierwsze etapy odbywały się drogą pisemnych ankiet. Trzeci w formie Zgaduj-Zgaduli, połączonej z dużą imprezą artystyczną to jest z koncertem Orkiestry Symfonicznej w Kielcach i występami solistów opery warszawskiej. Olimpiadę prowadziło Koło Przyjaciół Biblioteki wspólnie z Wojewódzką i Miejską Biblioteką w Kielcach pod protektorem i przy pomocy finansowej Wydziału Kultury Prezydium MRN w Kielcach.

W związku z rozwijającą się w kraju akcją tworzenia aktywu czytelniczego Ministerstwo Kultury i Sztuki zorganizowało w dniach 22 i 23 października 1962r. Krajową Nara-dę Przyjaciół Książki w Białymstoku. Po nara-dzie tej wydano broszurę informującą o pracy istniejących w Polsce Kół Przyjaciół Biblioteki, w której poddano analizie działalność aktywu czytelniczego w poszczególnych województwach. W Kielcach, jak atwierdza autor analizy p-raca Koła rozwija się bardzo dobrze, gdyż zarejestrowano już 900 członków na początku 1962 r., z drugiej strony na terenie całego województwa pracy społecznej aktywistów-czytelników w nie można ocenić pozytywnie, gdyż rozwija się ona bardzo słabo. Rozważając przyczyny takiego stanu rzeczy, autor dochodzi do wniosku, że w tych warunkach gdzie zgłoszono wielką ilość członków Kół Przyjaciół Biblioteki, praca charakter-yzuje się w dużej mierze o wysokim procentem składek członkowskich. Jak wiadomo kieleckie Koło nie stawiało w tym zakresie żadnych wymogów swoim członkom. Ministerstwo obawia się właśnie zbytniego skomercjonalizowania pracy społecznej Kół Przyjaciół Biblioteki i definiuje na stępująco ocenę pracy kiele-ckiego Koła:

Do najchętniej stosowanych form pracy Kół Przyjaciół

Biblioteki zaliczyć trzeba organizowanie imprez czytelniczych, pozyskiwanie nowych czytelników i pomoc w pracach bibliotecznych. Województwo kieleckie należy do czołówki tej grupy, stosujących także właśnie metody.

Prócz tego broszura podkreśla, że kieleckie Koło Przyjaciół Biblioteki w swojej pracy kładzie nacisk na zainteresowanie książką związaną w jakichś sposób z tutejszym regionem. Ocena ta wydaje się trafna, gdyż istotnie zarówno Wojewódzka i Miejska Biblioteka, jak i współdziałające z nią Koło Przyjaciół Biblioteki dążą do wyeksponowania, jeżeli nie na zewnątrz to przynajmniej wewnątrz wielkich wartości historycznych kultury tego regionu niedocenionych w ogólnych informacjach o tworzeniu kultury narodowej.

Aczkolwiek rok 1962 przyniósł wiele wydarzeń kulturalnych, a kieleckie Koło Przyjaciół Biblioteki mogło już poszczycić się pewnymi osiągnięciami dla samej biblioteki był jednak bardzo trudny. Zamknięto kilka filii bibliotecznych, których lokale nie nadawały się do prowadzenia bibliotek. Lokale te stopniowo odzyskiwano. W nowych i ładnie wyposażonych pomieszczeniach praca bibliotek a tym samym i Koła Przyjaciół Biblioteki mogła rozwijać się znacznie lepiej. Przy staraniach o lokale Koło Przyjaciół brało żywy udział. Przedstawiciele Zarządu Koła udawali się wielokrotnie z Dyrekcją Biblioteki do władz wojewódzkich i miejskich. Występowano w kieleckim radio, na zebraniach aktywności czytelniczego, na które zapraszano przewodniczącą Miejskiej Rady Narodowej w Kielcach. Działalność tę popierała na swoich łamach redakcja Słowa Ludu. Należy tu podkreślić, że władze miejskie dotrzymały swoich zobowiązań przydzielając stopniowo dla miejskich bibliotek w Kielcach szereg odpowiednich lokali, tak że obecnie istnieje w Kielcach 13 filii bibliotecznych. Nie uzyskiwano tylko, mimo długoletnich starań, zgody ani funduszu na budowę gmachu biblioteki wojewódzkiej. Wydaje się koniecznym aby w mieście akademickim, jakim z dnia na dzień stają się

Kielce, biblioteka i czytelnia wojewódzka znalazły odpowiednie pomieszczenia.

Koło Przyjaciół zajęło się następnie aktywizacją czytelnictwa. W 1963 roku podjęto ważną uchwałę o zorganizowaniu współzawodnictwa pomiędzy filiami bibliotecznymi w mieście. Dotyczyło ono popularyzacji książki technicznej i społeczno-politycznej oraz popularno-naukowej.

Uchwalono regulamin współzawodnictwa obejmujący następujące punkty:

- 1/ Popularyzacja czytelnictwa książki popularno-naukowej /technicznej i społeczno-politycznej,
- 2/ Poprawność i systematyka prowadzenia dokumentacji i sprawozdawczości w filii bibliotecznej, oraz dokumentacji Koła Przyjaciół Biblioteki w filii,
- 3/ Praca z czytelnikiem, jej formy,
- 4/ Estetyka lokalu i uprzejmość bibliotekarki.

Maksymalna ocena wynosiła 50 punktów.

Ustalono, że członkowie Zarządu Koła podzieleni na grupy badać będą co pół roku wyniki współzawodnictwa w każdej filii bibliotecznej. Następnie na zebraniu Zarządu Koła składali swoje wnioski. Ocena ostateczna odbywa się po zakończeniu roku, na podstawie zebranych materiałów. Wynikiem tej oceny jest protokół, ustalający ostateczną punktację i uzyskane przez daną filię miejsce. Nagrodę za zajęcie pierwszego miejsca stanowi ufundowany przez Koło Przyjaciół proporzec przechodni, który w wypadku trzykrotnego uzyskania go przez jedną filię, pozostałby na stałe jej własnością.

W latach 1965-1968 r. proporzec zdobyły:

- w 1965 r. - filia przy ul. Rewolucji Październikowej /kierownicza filii p. Janina Fatygowa/.
- w 1966 r. - filia przy ul. Chęcińskiej /kierownicza filii p. Henryka Bednarz/,
- w 1967 r. - filia na Szydłowieckiej /p. Irena Chłopek/.
- i 1968 r. - kierownicza filii/

W większości wypadków różnice w ocenie przynosił tylko najważniejszy punkt, mianowicie procent wypożyczenia książek popularno-naukowych, i tak np. filia przy Okrzei miała od razu wysoki procent wypożyczeń książek o tym charakterze i jak się okazało, nie mogła go podwyższyć w następnych latach, natomiast filia na Szydłówie podwyższyła procent wypożyczeń książek popularno-naukowych w przeciągu 3-ech lat z 8 na 20,3% /niemal trzykrotnie/.

Inne filie także znacznie podniosły procent wypożyczeń takich książek. Całość akcji przyczyniła się do wzmocnienia czytelnictwa literatury naukowej i społeczno-politycznej, niektóre filie - startując od kilku procent doszły do prawie 40% czytelnictwa książki o walorach naukowych. - Praca trwa i nadal przynosi rezultaty, tymbardziej, że następne różnego typu konkursy i pogadanki oraz propaganda prowadzona przez zespoły czytelnicze - także przyczyniają się do podniesienia poziomu czytelniczego. Np. w kilku filiach - na Herbach, na Zagórskiej, przy ul. Rewolucji Październikowej - prowadzone są stałe zespoły czytelnicze. Co kilka tygodni odbywają się zebrania i dyskusje nad wybranymi książkami. Zarząd Koła Przyjaciół Biblioteki bierze żywy udział w organizowaniu ogłoszonych przez kierownictwo Biblioteki takich konkursów jak: Człowiek, Świat, Polityka, Bliżej Książki społeczno-politycznej i t.p.

Koło Przyjaciół Biblioteki widzi codzienny trud bibliotekarzy, widzi nieustanne zabiegi i starania Dyrekcji Wojewódzkiej i Miejskiej Biblioteki w Kielcach. Niełatwa to droga, która prowadzi do upowszechniania czytelnictwa, do rozwoju sieci bibliotecznej, do podniesienia kultury i poziomu czytelnictwa. W tej nieustannej pracy, w której jedna akcja wpływa z drugiej i ją pomnaża - widzimy ofiarne na codzień /co najtrudniej/ pracowników bibliotek. Według naszych skromnych możliwości staramy się pomóc w tej żmudnej ale przynoszącej największe efekty działalności.

Koło Przyjaciół Biblioteki osiągnęło ze składek członkowskich ogółem w okresie od powstania do końca miesiąca listopada 1969r. - kwotę zł. 01.826 z której wydano 61.826 zł. na kupno książek, opłaty za odczyty i spotkania autorskie, oraz inne sprawy, jak na przykład finansowanie nagród na Olimpiadę czy "Zgaduj-Zgadulę", względnie osiągnięcie najlepszego wyniku w plebiscycie książkowym.

Pewne sumy przeznaczono na koszty organizowania spotkań z bibliotekarzami innych województw, celem wymiany doświadczeń. Przedstawiciele Zarządu Koła i aktywiści czytelnicy wyjeżdżali do Puław, celem poznania tamtejszej, reklamowanej szeroko w telewizji biblioteki powiatowej, oraz do Rzeszowa dla poznania pracy tamtejszej biblioteki i Koła Przyjaciół Biblioteki. Prócz tego z okazji Dnia działacza kultury - Zarząd Koła ufundował bibliotekarzom kieleckim bilety do teatru Wielkiego w Warszawie na operę Faust.

W ramach obchodów Świętokrzyskich Dni Kultury w 1969r. aktywni czytelnicy i bibliotekarze kieleccy wybrali się szlakiem Żeromskiego do Puszczy Jodłowej, gdzie na tle pięknej przyrody wysłuchali wierszy poetki ludowej Marii Cedro, a komentarz do tego swobodnego recitalu i ogólną informację o poezji ludowej regionu - otrzymali od kustosa Muzeum Świętokrzyskiego w Kielcach - pani Aleksandry Dobrowolskiej.

Z okazji 25 lecia PRL i Świętokrzyskich Dni Kultury - Zarząd Koła postanowił ogłosić nowy konkurs tym razem dla bibliotekarzy kieleckich. Tematem konkursu był a najlepiej zorganizowana i najefektowniej podana wystawka książek związanych z regionem. Pierwsze miejsce w tym konkursie otrzymała filia Nr.12 /kierownik filii kol. Aleksandra Kabała/.

Obecnie Koło Przyjaciół Biblioteki prowadzi nadal wszystkie zapoczątkowane akcje i zajmuje się organizowaniem ze sw. s-tryony uroczystości sześćdziesięciolecia powstania Biblioteki Publicznej w Kielcach.

Zarząd Koła traktuje siebie w pewnej mierze jako kontynuatora idei, która kierowała niegdyś założyciela-

mi Towarzystwa Przyjaciół Biblioteki. Składając hołd pamięci tamtych poczynañ, Zarząd Koła Przyjaciół postanowił ufundować medal pamiątkowy 60-lecia istnienia Biblioteki w Kielcach oraz Ekslibris. Postanowiono także wydać mniejszą broszurę. Poinformować społeczeństwo o obecnie prowadzonych pracach, podzielić z nim troski i kłopoty i przypomnieć wiele trudnych i wiele pięknych chwil z przeszłości.